

Ahlar Saati

– Mecaz Adam · 18 Nisan 2022

Geberiyorum görmüyor musunuz
kalbimde ismi konulmamış ezalar
yüreğimi bir bozkır örtüsüne sarıp
kışlıkların arasına kaldırıyorum
gelip alнімdan öper vedalar
sabrımın künyesi Eyüp zamanına ait

Sessizliğimi fırsat bilen insanlar
yağ kuyruğuna girmiş
eski zaman gevezeleri gibi
aklım almıyor izini sürdüğüm emeli
ne kadarda gerçeklerden irak

Sevgimi
bölüştüğümde yitecek bir nesne gibi
gösterdiler bana daha küçücükken
onlara rağmen onlara inat
sevgimi hak etmeyenlere dahi verdim
cömert halimi görenler
mücadelesiz kalmam için çok direttiler
ben yine aynı ben kaldım

Değişmesemde eksildim her savaşta
korktuğumu görmesinler diye
hep içime akıttım gözyaşlarımı
bilgelige soyunanlar fahişe bilip
ırzına geçti iyi niyetlerimin
rüzgarın ne suçu var
güçsüz olan bendim
devrildim geçen yıllar gibi
bir ah etmeye bir dem bulamadım
bu acı sonum olacak gibi